

DECRET nr. 389 din 11 octombrie 1972

cu privire la contribuția pentru asigurările sociale de stat

EMITENT • **PREȘEDINTELE R.S.R.**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 18 octombrie 1972**

Data intrării în vigoare 18-10-1972

Abrogat de Articolul 198, Capitolul 10 din LEGE nr. 19 din 17 martie 2000 la data 01-04-2001

Articolul 1

Unitățile socialiste de stat, organizațiile cooperatiste, alte organizații obștești, orice alte persoane juridice, precum și persoanele fizice, care folosesc personal salariat, sînt datorate să verse la bugetul asigurărilor sociale de stat, o contribuție de 15% asupra cîștigului brut realizat de personalul lor salariat, de persoanele care se califică la locul de muncă sau care urmează cursuri de perfecționare profesională, precum și asupra sumelor primite de ucenici, elevi ai școlilor profesionale, pe timpul cît fac practica în producție, indiferent de forma în care se realizează aceste venituri, de fondul din care se plătesc și de durata contractului de muncă.

Pentru personalul român salariat trimis în misiune permanentă în străinătate, unitățile socialiste de care aparțin sînt datorate să verse la bugetul asigurărilor sociale de stat o contribuție de 15% asupra salariului brut de încadrare în țară în lei.

Prin excepție de la prevederile alineatului precedent, sînt datorate să verse la bugetul asigurărilor sociale de stat, contribuția după cum urmează:

a) 25% - unitățile socialiste românești care prestează activitate în afară granițelor țării, pentru personalul lor salariat cuprins în asigurările sociale românești; firmele străine care calculează contribuția de asigurări sociale pentru personalul lor salariat cuprins în asigurările sociale românești, indiferent dacă acestea exercită activitatea pe teritoriul Republicii Socialiste România sau pe teritoriul străin; societățile mixte de pe teritoriul Republicii Socialiste România pentru personalul lor salariat; reprezentantele firmelor comerciale, ale organizațiilor internaționale și ale organizațiilor economice străine, reprezentantele diplomatice străine care funcționează în Republica Socialistă România, precum și membrii acestora, pentru personalul lor salariat cetățeni români sau străini, cuprinși în asigurările sociale românești, cu domiciliul stabil în Republica Socialistă România;

b) 14% - asociațiile de locatari, pentru personalul salariat, asupra salariului convenit, care pentru calcularea contribuției de asigurări sociale de stat și a drepturilor de asigurări sociale trebuie să fie cuprins între limitele de salarizare ale funcției sau meseriei din unitățile socialiste de stat din ramurile respective;

c) 7% - persoanele fizice, pentru personalul casnic angajat, asupra salariului tarifar minim pe economie.

Unitățile, persoanele juridice și fizice care aparțin sectoarelor de activitate cu sisteme proprii de asigurări sociale, sînt datorate să verse contribuția la casele de asigurări sociale din sistemele respective, pentru personalul lor cuprins în aceste asigurări sociale precum și pentru persoanele pe care le califică la locul de muncă sau care urmează cursuri de perfecționare profesională, pentru ucenicii sau elevii școlilor lor profesionale. Stabilirea și calcularea contribuției de asigurări sociale se fac potrivit reglementărilor acestor sisteme de asigurări sociale.

Articolul 2

Contribuția pentru asigurările sociale de stat nu se datorează asupra sumelor reprezentînd: drepturile plătite asiguraților din fondurile asigurărilor sociale de stat; drepturile plătite potrivit dispozițiilor legale în cazul desfacerii contractelor de muncă.

Articolul 3

Calcularea, precum și depunerea contribuțiilor prevăzute la articolul 1 se fac lunar în contul asigurărilor sociale de stat, o dată cu plata chenzinei a doua a salariilor, cu excepția persoanelor fizice care plătesc contribuția trimestrial pînă în ultima luna a trimestrului respectiv.

În cazul în care unitățile au plătit, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, direct personalului unele drepturi de asigurări sociale, ele vor depune în contul asigurărilor sociale de stat numai diferența dintre sumele reprezentînd contribuția datorată și drepturile de asigurări sociale plătite.

Articolul 4

Organele bancare și ale Casei de Economii și Consemnațiuni au obligația să verifice, odată cu eliberarea fondurilor pentru plata salariilor, depunerea în contul asigurărilor sociale de stat a contribuției datorată de unități.

În cazul persoanelor fizice care datorează contribuția pentru asigurările sociale de stat, verificarea se efectuează de către organele fiscale, trimestrial.

Articolul 5

Nedepunerea contribuției la termenele prevăzute la art. 3 atrage majorarea sumelor datorate, potrivit dispozițiilor legale ce se aplica veniturilor statului din impozite și taxe.

Nedepunerea contribuției pentru asigurările sociale de stat nu afectează plata drepturilor de asigurări sociale cuvenite celor asigurați.

Articolul 6

Contribuția pentru asigurările sociale de stat datorată și nedepusa se poate urmări pe cel mult 18 luni în urma, de la unitățile socialiste, și pe 2 ani în urma, de la persoanele fizice și persoanele juridice altele decât organizațiile socialiste, de la data constatării.

Articolul 7

Organele de control ale Ministerului Finanțelor, ale băncilor și ale Ministerului Muncii, precum și organele de control financiar intern au obligația de a verifica, în cadrul acțiunilor de control pe care le efectuează, respectarea normelor legale privind calcularea, depunerea și evidența contribuției pentru asigurările sociale de stat.

Articolul 8

Prezentul decret intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1973. Pentru unitățile economice, dispozițiile decretului se aplică după data de 1 ianuarie 1973, odată cu reasezarea prețurilor de producție și livrare, cu excepția unităților economice din ramurile sau subramurile la care s-a efectuat reasezarea în anii 1971 și 1972 și la care dispozițiile decretului se aplică cu data de 1 ianuarie 1973.

Pe data intrării în vigoare a prevederilor prezentului decret se abroga art. 106 alin. 2 din Codul muncii. Pe măsura intrării în vigoare a prezentului decret, Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 4161/1953, cu modificările ulterioare, și orice alte dispoziții contrare prezentei reglementări, își încetează aplicarea.
